

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de către Fiodor Trișin,

în cauza de contencios administrativ, intentată la acțiunea depusă de către Fiodor Trișin împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea actelor administrative,

împotriva deciziei din 05 iulie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 3ra-938/23
PIGD 2-21148207-01-3ra-19092023)*

Recursul declarat până la 01 septembrie 2023. Temeiurile recursurilor depuse nu se încadrează în prevederile art.246 din Codul administrativ (în vigoare până la 01 septembrie 2023).

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. V. Dodon
Curtea de Apel Chișinău, jud. V. Negru, E. Palanciuc, I. Dutca

10 septembrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Fiodor Trișin,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni

Diana Stănilă, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 06 octombrie 2021 Fiodor Trișin a depus acțiune în contenciosul administrativ împotriva Serviciului Fiscal de Stat, prin care a solicitat anularea avizelor de plată la impozitul pe avere seria AH nr. 0026919 din 17 decembrie 2020 și seria AH nr. 016118 din 10 februarie 2017. (f.d.2-3)

2. În motivarea acțiunii Fiodor Trișin a indică că deține dreptul de proprietate doar asupra apartamentului nr. xxxxx din Chișinău, care se află pe strada xxxxx. Astfel, nu poate fi subiect de impozitare conform legii „luxului”, pentru că, aceasta îi vizează pe cei care dețin apartamentele în valoare mai mare de 1,5 milioane lei, din motiv că nu deține astfel de imobiliare, adică nu beneficiază de ele, nu poate dispune de ele.

3. Reclamantul a susținut că potrivit înregistrărilor din Cadastru, mai există și alte apartamente înregistrate pe numele său, însă foștii proprietari, de la care a procurat aceste apartamente, au domiciliu la aceste adrese, nu s-au mutat din apartamentele menționate și se folosesc de aceste apartamente. Mai mult, trei dintre apartamentele enumerate au fost deja considerate de către instanțele de judecată ca fiind transferate din proprietate lui către foștii proprietari de când a fost încheiat contractul de vânzare în anii 1990. Proprietarii celor trei apartamente nu înregistrează cu rea intenție apartamentele pe numele lor, pentru a continua practica colectării plăților pentru restanțe la serviciile comunale de la reclamant în calitate de proprietar oficial al apartamentelor.

4. Reclamantul a menționat că nu a vândut și nu a avut posibilitatea de a vinde apartamentele anterior și acum nu poate șterge înregistrarea din Registrul bunurilor imobile referitor la dreptul său de proprietate.

5. Fiodor Trișin a relatat că în legătură cu problema iscată s-a adresat la Serviciul Fiscal de Stat. Prin răspuns i s-a comunicat că organul fiscal nu se ocupă de împrejurări juridice individuale, iar toate deciziile sunt luate în mod automat și fără a analiza aspecte juridice ale fiecărui caz în parte.

6. În opinia reclamantului acest impozit este menit să colecteze venituri de la acele persoane care dețin, dispun de o cantitate mare de bunuri imobiliare prin condiția proprietății pe aceste bunuri imobiliare.

7. Fiodor Trișin a susținut că deține în proprietate un singur apartament în Chișinău, pe care îl deține și are dreptul să dispună de el.

8. La 23 septembrie 2021 prin intermediul unui detectiv particular a reușit cu mare dificultate să obțină copii fotografiate ale actelor individuale ale

Inspectoratului Fiscal al Republicii Moldova, care sunt păstrate de executorii judecătorești Natalia Guțu și Dinu Lanciu. Autoritățile fiscale nu i-a adus la cunoștință actele emise, dar au făcut tot posibilul ca să nu poată vedea actele niciodată, astfel, fiind încălcate cerințele articolului 32 din Codul administrativ.

9. Reclamantul a considerat că Serviciul Fiscal a încălcat în mod grosolan întreaga procedură de notificare a unui act administrativ individual.

POZIȚIA INSTANȚEI DE FOND

10. Prin hotărârea din 10 iunie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea înaintată de Fiodor Trișin împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea hotărârilor seria AH nr. 0026919 din 19 decembrie 2020 și seria AH nr. 016118 din 10 februarie 2017. (f.d.161, 121-126).

11. Hotărârea instanței de apel a fost contestată cu apel, în termen la 01 iulie 2022, de către Fiodor Trișin. (f.d.112-112,vol.I)

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

12. Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 05 iulie 2023 a respins apelul declarat de către Fiodor Trișin, a menținut hotărârea din 10 iunie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d. 191,192-202, vol. I)

13. Instanța de apel, în temeiul ar. 6, alin. (1), art. 8, alin. (2), lit. e) și j), art. 129 punctele 6, 13, 14, 15, art. 133, alin. (1) punctele 3, 24, art. 134 alin. (1), pct. 8, art. 169, alin. (1), art. 170, art. 177, art. 193, art. 194 alin. (1), art. 195, alin. (2), art. 196, art. 276 punctele 1, 2, art. 281 alin. (1) și alin. (2) din Codul fiscal, raportate la materialele cauzei a reținut că cererea de chemare în judecată nu este întemeiată, deoarece bunurile imobilele pentru care s-au calculat impozitele, potrivit Registrul bunurilor imobile sunt înregistrate pe numele apelantului, iar conform art. art. 510 alin. (2) din Codul civil, se dobândește dreptul de proprietate la data înscrierii în registrul bunurilor imobile, cu excepțiile prevăzute de lege.

14. Instanța de apel a menționat că subiecții impunerii sunt determinați în baza informației transmise de către IP „Agenția Servicii Publice”, Departamentul Cadastru, inclusiv și în cazul în care bunurile imobiliare se afla în proprietate comună în devălmășie. Așadar, informația despre persoanele fizice, care la situația din 1 noiembrie a anului de gestiune, dețin cu drept de proprietate bunuri imobiliare cu destinație locativă, este recepționată în baza datelor înregistrate în registrul bunurilor imobile.

15. Prin urmare, conform răspunsului nr. 11-03/16945/2021 din 5 iulie 2021 eliberat de IP „Agenția Servicii Publice”, Fiodor Trișin este proprietar a bunurilor imobile: cu numărul cadastral xxxxx, situat pe adresa mun. Chișinău, str. xxxxx, data înregistrării în Registrul bunurilor imobile fiind 29 august 2000; cu numărul cadastral xxxxx, situat pe adresa mun. Chișinău, str. xxxxx, data înregistrării în Registrul bunurilor imobile fiind 18 iunie 2003; cu numărul cadastral xxxxx, situat pe adresa mun. Chișinău, str. xxxxx, data înregistrării în

Registrul bunurilor imobile fiind 07 septembrie 2000; cu numărul cadastral xxxxx, situat pe adresa mun. Chișinău, str. xxxxx, data înregistrării în Registrul bunurilor imobile fiind 01 octombrie 2003.

16. În aceste circumstanțe Serviciul Fiscal de Stat corect a dispus încasarea din contul lui Fiodor Trișin a impozitului pentru bunurile imobile care erau înregistrate cu drept de proprietate a reclamantului de la 1 ianuarie a perioadelor fiscale începând cu anul 2016 până în anul 2019.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

17. Fiodor Trișin a depus recurs împotriva deciziei din data de 05 iulie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat trimiterea cauzei la instanța de apel pentru reexaminarea apelului.

18. În motivarea recursului Fiodor Trișin a invocat dezacordul cu soluția adoptată, susținând că nu locuiește în lux, în anii 1990 a achitat bani pentru 5 apartamente, dar nu a dobândit proprietatea asupra acestora, deoarece proprietarii nu s-au mutat din apartamente și nu i-au returnat banii. Recurentul a menționat că Serviciul Fiscal de Stat îl consideră plătitor de impozite de lux, conform noilor prevederi legale, însă el a procurat apartamentele în 1990 respectiv sunt aplicabile prevederile în vigoare la data procurării.

19. Serviciul Fiscal de Stat la 09 noiembrie 2023 a depus referință asupra recursului înaintat de către Fiodor Trișin, prin care a solicitat respingerea recursului cu menținerea deciziei contestate. (f.d. 216-217, vol.I)

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

20. Art. XI. alin. (1), alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative, prevede următoarele:

„Prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. IV, V pct. 1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 1 septembrie 2023. Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.”

21. Art. 244 alin. (1), alin. (2) Cod administrativ prevede următoarele:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.”

22. Art. 245 din Codul administrativ statuează că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

23. Art. 246 alin. (1) și (2) Codul administrativ (în vigoare până la 01 septembrie 2023) prevedea:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere.

Recursul se declară inadmisibil în special când: a) decizia instanței de apel nu poate fi contestată cu recurs; b) recursul este depus în mod repetat; c) recursul este depus de o persoană neîmputernicită; d) recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1); e) motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2); f) cererea de recurs nu corespunde cerințelor stabilite la art. 244 alin. (2), art. 233 alin. (1) și (2) și art. 234 alin. (2) și recurentul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de Curtea Supremă de Justiție”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

24. Cu referire la termenul de declarare a recursului, prevăzut de art. 245 din Codul administrativ, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, în speță acesta a fost respectat, deoarece recursul a fost depus în data de 06 iulie 2023, fiind suplinit ulterior la 21 decembrie 2023.

25. Cu referire la temeiurile recursului depus de către Fiodor Trișin instanța de recurs subliniază că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

26. Din analiza acestor prevederilor art. 246, alin. (2) din Codul administrativ (în vigoare la data depunerii recursului), rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate, ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

27. Completul de judecată reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în fond.

28. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

29. Instanța de recurs notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus.

30. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs depusă de Fiodor Trișin, în circumstanțele expuse, se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

31. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în ordine de apel, în modul în care este garantat de art. 6 §1 al Convenției.

32. De asemenea, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

33. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39).

34. La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

35. În circumstanțele menționate, instanța de recurs ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Fiodor Trișin.

36. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 230 și art. 246, alin. (1) din Codul administrativ în vigoare la data depunerii recursului,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de către Fiodor Trișin.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă